

Lapunk tartalmából

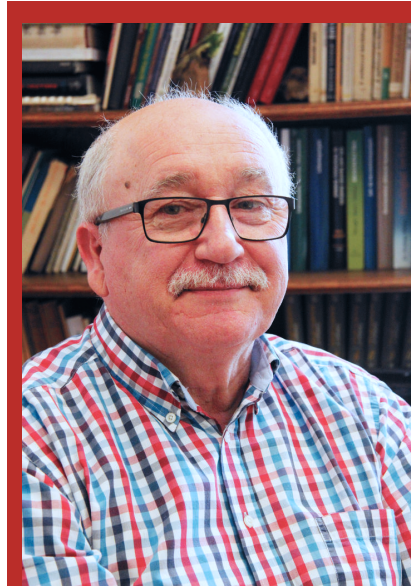
"Ballagó óra" – Balázs Gusztáv 3

Az Állatorvostudományi Egyetem
Rektori Hivatalából jelentjük 4
Dr. Mészáros János köszöntése 5

Magyar Örökség a 230 éves magyar
állatorvosképzés 5

A naprakész tudás a piacképes
– beszélgetés dr. Farkas Róbert
egyetemi tanárral 11

Fodor István Doktorandusz HÖK
elnök – Az állatorvostudománytól az
állatorvoslásig 14

Katonahősök szemébe nézni 18
Az ÁTE Baráti Kör találkozója 20

Terítéken a vadegészségügy 21
XXXIII. OTDK: hat első hely 21

Kárpáti Zsuzsanna felvétele

Ballagás: A közös akarat beteljesedése 6

Doktorrá avatás: Az önállóság
a legfontosabb eredmény 22

Angol nyelvű összefoglaló 23 – 27

UNIVET Az Állatorvostudományi Egyetem lapja. Főszerkesztő: Balázs Gusztáv. Kiadja az Állatorvostudományi Egyetem. Felelős kiadó: Dr. Sótónyi Péter rektor. Nyomta: Belvárosi Nyomda Zrt. Nyomdai megrendelés száma: 17 1989. A szerkesztőség postacíme: 1400 Budapest, Pf. 2. Telefon: (1) 478-4100, e-mail: webmaster@univet.hu

"Ballagó óra"

*Senkinek sem kötelessége, hogy nagy ember legyen,
már az is nagyon szép, ha valaki ember tud lenni. (Albert Camus)*

A Föld gömbölyű alakja révén mindenki a világ közepén érezheti magát ott, ahol éppen tartózkodik.

Május 20-án, a ballagókat kísérve gondoltam erre. A végzősök egymás után keresték fel a legendás előadótermeket, amelyek a képzés egy-egy kulcs tudományterületét képviselik, és mindegyikükben újra átéltek az első órák emlékeit. Szóltak hozzájuk idősebb és fiatalabb tanárok. Elhangoztak tréfás és kedves történetek, elszólások és elhallások. A táblákat hol csodálatos rajzokkal díszítették, hol szép idézeteket írtak rájuk a ballagókat fogadók. Egy mástól is elköszöntek magyar és külföldi hallgatók.

Sose késlekedjenek elolvasni egy tudományos cikket, ne halasztsák másnapra! Már akkor jelentkezzenek egy konferenciára, amikor értesülnek róla! Később vagy kedvük vagy idejük nem lesz hozzá. Majd sem ez, sem az. A barátokat se egy hét vagy egy hónap múlva hívják fel; ne szakadjanak el egymástól, hanem maradjanak napi kapcsolatban! – hangoztak a jó tanácsok.

A ballagást a tanárok már a későbbi szakmai kapcsolatok erősítésére, az Alma Mater iránti ragaszkodás fokozására használják fel. Szorosra szeretnék fűzni a kötelékeket a majdani szakmagyakorlókkal – az állatorvosok és a biológusok szakmai közösségével, akár posztgraduális képzések révén is. Évtizedek tapasztalatai támasztják alá annak az igazságát, hogy a középiskolai ballagáson tett fogadalmakkal szemben az egyetemre, kivált az Állatorvostudományi Egyetemre nemcsak érdemes, hanem szükséges is visszajárnia az öregdiákoknak.

A tradíciók a holnap pillérei. Ilyen lelki tartóoszlopok az előadótermek, amelyekben a tudás megszületik. És igen, fontos, hogy ezek az auditóriumok megbecsült elődök Urbányi László (kémia), Zimmermann Ágoston (anatómia), Magyary-Kossa Gyula (gyógyászat) és Marek József (belgyógyászat) nevét viselik. Örömmel tapasztaltam, hogy ez a nevelési elv is megérintette a végzősöket. Az anatómia előadásban nagy tetszést aratott, amikor a magyar hallgató a következőképp fejezte be köszöntőjét: „Végezetül hadd idézzek valakit, aki nélkül egy ünnepi beszéd sem lehetne teljes: Zlamál Vilmost”.

Ha valakinek a feltoluló sok-sok élmény mellett még a végére sem párásodott el a szeme vagy a szemüvege, további szép pillanatot rögzíthetett: dr. Sótóyi Péter rektor az aulában a hallgatóktól kapott, majd a ballagás alatt végig karjában tartott virágcsokrot a legutolsó állomásnál, a belgyógyászati előadásban átadta Horváthné Csapó Tímea tanulmányi osztályvezetőnek, amit nagy tapssal fogadtak a végzősök.

Emlékezzenek tehát vissza jó szívvel azokra az évekre, amikor a világ közepe számukra Budapesten, a Hútyra Ferenc és a Marek József nevével fémjelzett – a térképeken utcákként számon tartott – kiemelt szélességi körön fellelhető háztömbnyi mikrovilág volt!”

Balázs Gusztáv

Az Állatorvostudományi Egyetem Rektori Hivatalából jelentjük

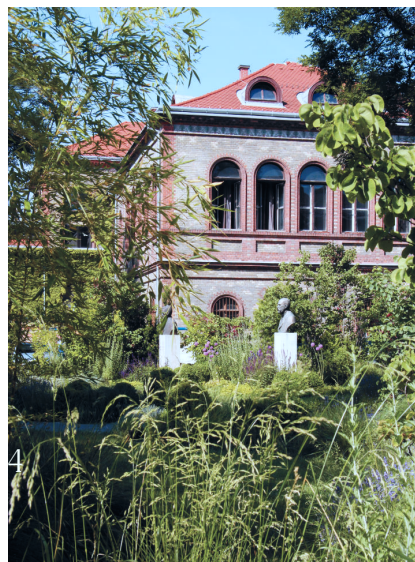
Szabályozás

Az Állatorvostudományi Egyetem 2016/2017 tanévének tavaszi féléve során folytatódott az önálló működés biztosításához szükséges szabályozási munka.

A Hallgatói Önkormányzattal közösen el kellett készíteni az új hallgatói rendezvényszabályzatot, amely részletesen és megfelelően biztosítja a hallgatói rendezvények szabályozási környezetét.

A fenntartó minisztériumból márciusban megérkezett a egyetemi szabályzatok jogi felülvizsgálatának az eredménye. A minisztériumi kapcsolattartóval folytatott egyeztetésnek megfelelően a szabályzatok aktualizálására akkor kerül sor, amikor azokat egyébként is módosítja az intézmény.

Ennek megfelelően számos szabályzat elfogadására és módosítására is sor került, így például az adatvédelmi és az informatikai szabályzatok, a műszerhasználat szabályozásának elfogadására, vagy a szervezeti és működési rend, illetve a doktori és habilitációs szabályzat módosítására.

Intézményfejlesztési Terv

Módosult az Állatorvostudományi Egyetem Intézményfejlesztési Terve is. Ezt a dokumentumot 2016. augusztusában fogadta el a Szenátus, ám fenntartó előírta a terv 2017. évi felülvizsgálatát.

A következő módosítások kerültek bele az anyagba.

Nagyobb hangsúlyt kaptak a vállalati, munkaadói igények a képzésekben; a tavaly augusztus óta megvalósult fejlesztési tervek, valamint a pályázatokkal kapcsolatos fejezetek aktualizálódtak.

Az új fejlesztési elképzelések felülvizsgálata megtörtént. Az Állatorvostudományi Egyetem az Intéz-

ményfejlesztési Tervben regionális vezető szerepének biztosítása érdekében az alábbi fejlesztéseket tűzte ki célul.

Új, az állatorvostudományok és a humán orvostudomány állatkísérleti igényeit kielégítő központi kísérleti állatház létesítése. Az élő állatok bevonása nélküli készségfejlesztési lehetőségek – úgynevezett „skills lab” erősítése. Új központi laboratórium létrehozása. Az üllői Lógyógyászati Tanszék és Klinika, valamint a Haszonállat-gyógyászati Tanszék és Klinika korszerű, a XXI. század technológiájának megfelelő, infrastruktúrával és eszközfejlesztéssel.

ISO audit

Idén az új ISO 9001:2015 rendszer bevezetésére is sor került a korábbi 9001:2009 megújítása helyett.

Ezt az is indokolta, hogy az önállóvá válás miatt a működési folyamatok, szabályzatok és az eljárások egyébként is jelentős átalakításon estek át. A változások átvezetése megtörtént, az előterjesztésben szereplő anyagokat az Akkreditációs és Minőségügyi Bizottság, továbbá a Szenátus is elfogadta.

Az intézmény 12 munkatársa részvett a belső auditori képzésben.

Az intézmény valamennyi szervezeti egységében minőségügyi felelősök gondoskodnak a minőségügyi feladatok ellátásáról, akik számára a megújult szabvány követelményeiről szakmai tájékoztató előadásra került sor.

Az intézményi vezetés az Akkreditációs és Minőségügyi Bizottsággal

folytatott egyeztetés alapján az ISO 9001 szabvány 92 pontjában előírtaknak megfelelő belső audit folytatásához a 2017. április 3-23. közötti időszakot jelölte ki. A belső audit az intézmény frissen képzett belső auditorainak, és a minőségfejlesztési tanácsadó közreműködésével zajlott.

A belső auditori végzettséggel rendelkező munkatársak és a külső tanácsadó 10 munkanap alatt folytatta le az intézmény belső átvizsgálását.

Összesen 41 terület átvizsgálására került sor. Ezt követően történt meg május 9-én az átfogó külső audit. Összegezve: sikeresen lezajlott a teljes intézményt átvizsgáló belső és külső audit is.

Jelenleg az új tanszékvezetői, továbbá oktatói-kutatói pályázatok elbírálása és a szabályozási anyag további módosítása zajlik.

Május 19-én ünnepelték az MTA Székházában Mészáros János Professor Úr születésének 90. évfordulóját. A meleg, családi hangulatú ünnepségen sokak kedves tanárát többen is beszéddel, megemlékezésekkel köszöntötték. A Tanár Úr a rendezvény végéhez közeledve, a tőle megszokott, korát megcáfoló energikus beszédében egy-egy kedves történetre emlékezett vissza életéből, majd megköszönve mindenkinek a megjelenést és a jókívánságokat azzal búcsúzott a közönségtől, hogy az utóbbi évtizedekben ötévente gyűltek össze megünnepelni születésének kerek évfordulóit, nagyon vár mindenkit, hogy ismét találkozhassanak a 95. születésnapján.

Dr. Perényi János felvételei

Magyar Örökség a 230 éves magyar állatorvosképzés

Magyar Örökség-díjjal ismerték el a 230 éves magyar állatorvosképzést. Az erről szóló dokumentumot március 25-én, az MTA Dísztermében rendezett ünnepségen vette át *dr. Tulassay Tivadar* akadémikustól *dr. Sótónyi Péter* rektor.

A Magyar Örökség-díjra állampolgári jogon mindenkinek módjában áll javasolni az általa érdemesnek tartott személyt, együttest, intézményt, teljesítményt. A bíráló bizottság kizárólag az így beérkezett javaslatokból választja ki a díjazandókat évente négy alkalommal.

A tavaszi díjátadón a komáromi Selye János Gimnázium magyar nyelvű oktató-nevelő munkásságát, a 115 éves szolnoki művésztelepet, *Szöllősi Antal* Északi Magyar Archívumát, *Juhász Zoltán* népzenekutatói és előadóművészi munkásságát, az Országos Széchenyi könyvtár restauráló laboratóriumának pergamen-kódex restauráló eljárását és *Sajdik Ferenc* rajzművészetét ismerték meg el.

Dr. Gerencsér Ferenc állatorvos, ügyvéd laudációjában a hazai állatorvosi oktatás fejlődését kiemelkedő tudósainak teljesítményén át érzékelte.

Az önállóságát tavaly visszanyert egyetem, mely a világon egyedülálló módon három nyelven biztosít állatorvos képzést, 97 európai állatorvosképző intézmény közül hetedikként nyerte el a kétszintű szakmai és minőségügyi nemzetközi akkreditációt, így az itt megszerzett diplomát

az egész kontinensen honosítás nélkül fogadják el, hangsúlyozta. A magyar állatorvosképzés nem csupán olyan szakembereket adott az országnak, akik minden történelmi helyzetben lehetővé tették az élelmiszerellátás folyamatos fenntartását, hanem olyan értelmiségieket is, akik a polgári értékrend és a nemzeti érzés hordozóiként mindig biztos támaszai voltak a vidéki Magyarországnak.

"Az értelem és az érzelem együtt jelenti az embert"

A közös akarat beteljesedése

Az oktatókkal együtt, a hozzátartozók szeretetétől kísérve ballagtak május 20-án az Állatorvostudományi Egyetem végzős hallgatói. Az ünnepség az aulában kezdődött, ahol dr. Sótornyai Péter rektor a következő gondolatokkal köszöntötte a meglelenteket.

"Ezen a szép tavaszi napon, amikor még a nap sugárzása is Önöket ünnepli, ballagásra gyűltünk egybe az ősi Alma Mater falai között, ahol évszázados hagyományok és ősünk hagyatéka él tovább. Mi itt elődeink tapasztalatait átvéve megértettük – ez különlegessé is tesz bennünket a magyar felsőoktatásban –, hogy az értelem és az érzelem együtt jelenti az embert. Így nem szégyellünk érzelmeinknek is tág teret engedni. Szeretnénk hinni, hogy ebben a sokszor értéket vesztő világban is emberek tudunk maradni. Így a mai nap sikere – mert úgy gondolom, e napot mindnyájan sikerként éljük meg – egyszersmind a közös akarat, a közös vágyak beteljesedésének dicsérete is.

Nem leplezhető meghatottsággal állunk Önök előtt, amikor lassan véget ér életük egy meghatározó szakasza és új útra lépnek, amely sokkal kuszább, mint amin eddig jártak. Ha az ember valaminek a befejezését érzi közeledni, hajlamos összegezni, értékelni azt az életszakaszt, ami hamarosan lezárul.

A ballagás az egyetemi ünnepségek között egyedülálló, mivel az örömben némi megilletődöttség, meghatottság vagy egy kis szomorúság is vegyül, hiszen életük talán legszebb szakasza zárul le.

Az egyetemi évek az élmények kifogyhatatlan tárházát is jelentik, a nehezen megélt pillanatok, a tanulmányokkal járó nehézségek elhalványulnak, csak a befejezés felett érzett öröm, a bulik, barátságok kell, hogy megmaradjanak.

Egyetemünk régi hagyománya, hogy

még egyszer körbejárjuk azokat a termeteket, amelyekhez az életüket alapvetően meghatározó évek kötik Önöket, ahol sokszor a messzeség homá-

zásban végző biológus hallgatók már az államvizsgálóval foglalkoznak, míg az alapképzést befejező biológus hallgatók a továbbtanulás lehetőségét vizsgálják.

Az Önök útja, amelyre pár évvel ezelőtt ráléptek, lassan valóban véget ér. Útja, élete azonban nemcsak embereknek, hanem közösségeknek, intézményeknek is van. A világon elsőként alapított 230 éves magyar állatorvosoktatás számunkra óriási felelősséggel is jár. Felelősség a múlt és a jövő iránt.

A hagyomány érték és közösségteremtő erő. Büszkének lehetnek, hogy azokban az épületekben tanulhattak – és reméljük, hogy még sok állatorvos generáció tanulhat – ahol olyan személyiségek dolgoztak, akik legyőzték az előttük toronyosuló akadályokat. E nagy egyéniségek és a körülöttük kialakult tudományos iskolák tagjai közül számosan beírták nevüket a világ egyetemes állatorvos-tudományának történetébe azáltal, hogy felfedezéseik soha el nem évülő nemzetközi figyelmet élveznek.

Az ő szellemi kisugárzásuk hat a jellemre és kell, hogy meghatározza a

jövőt, az egész állatorvosi kar magatartását, az Önök hivatástudatát is.

Egyetemünk hazánkban egyedüli állatorvos-képző intézményként működik, szinte minden magyar állatorvos itt végzett, így az itt megalapozott ba-

lyából idéződnék fel az egyes tantárgyak. A ballagás mást és mást jelent az egyes hallgatóknak. Az állatorvos-tan hallgatók esetében a 10. félévet lezáró vizsgaidőszak után a 11. gyakorlati félév következik; a mesterkép-

rárságok, közös élmények részei annak a kari összefogásnak, szakmai összetartozásnak, amelyre még ma is irigykedve tekintenek a kívülállók. Vigyázzanak erre a különleges értékre, amelyre mindig támaszkodhatnak pályájuk során!

Ezúton is köszönöm valamennyiüknek azt a példaértékű hozzáállást és elkötelezettséget, amellyel felsorakoztak a magyar állatorvosképzés ügye mellett. Ez az összefogás nem csak a magyar felsőoktatásban, de a világban is példaértékű.

Köszönetet mondok, hogy oktathattam évfolyamukat, hiszen az Anatómia előadások és a fakultációk nagy részét én tartottam Önöknek. Büszke vagyok évfolyamukra, hiszen első éves koruktól ott voltak mellettem és végig támogattak dékáni és egy éve rektori

jából, annak speciális jellegéből fakadóan, az önálló egyetemi státusz elsődleges jelentőségű.

Önök különleges évfolyam, hiszen öt évvel ezelőtt a Szent István Egyetem Állatorvostudományi Karára jelentkeztek, és 17 év után Önök az elsők, akik az újra az önálló, fennállásának 230. évét ünneplő Állatorvostudományi Egyetemen ballagnak. És bízom benne, hogy jövő februárban, mint az Egyetem rektora, én fogadhatom Önöket állatorvos doktorrá.

Az általunk nyújtott képzésre mindig büszkék lehetnek, amely nem az igazi munka és teljesítmények nélkül kiadott bizonyítványok csalóka világát tartotta fontosnak. Mi mindig törekedtünk, hogy az érték legyen az értékmérő. Itt a sikerért, a tudásért mindig meg kellett dolgozni, de ez adja

meg igazán az örömet is, mint ahogy Wass Albert írja: *„Megtanultam, hogy mindenki a hegytetőn akar élni, anélkül, hogy tudná, hogy a boldogság a meredély megmászásában rejlik.”*

Önök sikerrel küzdötték le a nehézségeket, meglehetősen nézhetnek vissza az elmúlt időszakra, az egyetemi évek egy életre meghatározózzák pályájukat.

Ugyanakkor ne bízzák el magukat, még nagyon sokat kell tanulniuk. Annál is inkább mondom ezt, mert ma a tudni látszó tudatlanok korát éljük. Heisenberg mondta azt: *„az első korty a tudomány poharából ateistává tesz,*

a pohár alján azonban ott vár az Isten.”

Nemcsak a jó közérzetnek, hanem magának az értelmes létezésnek is szükséges és természetes feltétele az eredményre törő, gondosan és pontosan végzett munka. Csak akkor remélhető, hogy erőfeszítésüket siker koronázza, ha minden területen növekszik tudásuk, ha súlyt helyeznek az általános műveltség színvonalának emelésére, ha nyitottak maradnak környezetük gondjai, problémái iránt.

Bizakodással lépnek az éltbe, de a jövőndő nincs birtokukban, vannak terveik, de az, hogy mi valósul meg, nem tudhatják. Bármilyen történjék is: próbatételek, igazságtalanságok, az életben való hitüket ne veszítsék el!

Kívánom, hogy bármerre sodorja is Önöket a sors, becsülettel és tiszteséggel álljanak helyt, és ha egyszer befejezik pályájukat, hitvallásként mondhassák el Széchenyi István szavait: *„A kevés, mit végbe vittem, kötelesség. Elmulasztása szégyen és gyalázat lett volna, ám teljesítése sem érdemel dicséretet.”*

Amikor az Alma Mater kapuit kítárva elbocsátjuk Önöket és életcéljaik megvalósításának reményében indítjuk Önöket a nagyvilágba, azt kívánom, hogy tartalmas, gazdag, boldog és hosszú életük első lépéseit tegyék meg a kapun kilépve.

I Wish You all the bests, God May Bless You!

Isten kísérje utatokat, hiányozni fogtok, éljetez boldogan!

A következőkben dr. Ózsvári László oktatási rektorhelyettes köszöntötte a hallgatókat, majd Harmat Levente és Sandra Dögg Garðarsdóttir hallgatók búcsúztak.

Balázs Gusztáv felvételei

tevékenységem során, együtt gondolkodhattunk a jövőről, Egyetemünk sorsáról.

Nagy örömünkre egyre többen ismerték fel, hogy **a hazai állatorvosképzés jövőbeli fejlődése szempont-**

Nemzetközi Nap

A Nemzetközi Nap az Equus Napok rendezvénysorozat egy kiemelkedő eseménye. Számos külföldi és magyar hallgató úgy vélekedik, hogy számukra ez a nap a legemlékezetesebb egyetemi szervezésű program, hovatovább hallgató létük egyik legjobb élménye.

A Nemzetközi Nap egy aprócska eseményből nőtte ki magát. Néhány külföldi hallgató úgy gondolta, hogy az Equus napokon bemutatja tradicionális nemzeti öltözködését, egy asztalon kitesz az országukra jellemző ételeket és italokat. Az első alkalommal mindez három asztalt jelentett, ami csak csekély számú érdeklődőt vonzott. Idővel azonban az országuk kultúráját bemutatók száma jelentősen megszorodott, az asztalok kiköltöztek az egyetem parkjába, és az érdeklődők száma oly mértékben megnőtt, hogy tulajdonképpen megtelt a kampusz parkja. Végül is az egyetem legnagyobb, jó hangulatú tömegrendezvénye lett.

Összességében Németországból van a legtöbb idegennyelvű hallgatónk. Az igazi német hangulatot általában Wurst-tal és sörral idézik fel. A második legnagyobb diák közösség az íreké. Ők nagyon fontos szerepet játszanak a hangulat kialakításában. Ennek részben az az oka, hogy nemzeti ünnepük, a Szent Patrik nap csak kicsivel előzi meg a mi egyetemi ese-

ményünket, ezért általában zöld maskarában jelennek meg. Az írek nemcsak a jellegzetes ételekhez és italokhoz értenek, de gyakran énekelnek, tánkra perdülnek. Ők találják ki a legszórakoztatóbb közösségi játékokat, például a cipő hajítási versenyt vagy az úgynevezett beer-bong-ot, amikor egy csövön keresztül gravitációs nyomással fél liter sört itatnak a bátor jelentkezővel.

A skandináv diákok népviselete nagyon jellegzetes és szép. Asztaluknál például édes-barna sajttal ismerkedhetünk. Bár a többi országnak nincs ilyen jelentős számú diákja, mégis meglepnek minket étel különlegességeikkel: van itt máltai édesség, francia csiga, ciprusi nyárshús, mauritiusi csodagolyók és sok más érdekesség.

Ezeket túl nemcsak egyes országok készítik asztalt. Idén volt asztala a Nemzetközi Állatorvos Diákszövetség (IVSA) diákszervezetnek, a Tanulmányi Osztálynak, az állatvédőknek, de felállítottak EU-s asztalt is.

Külön meg kell emlékezni a magyarok által felállított sátorról. A magyar hallgatók is nagyon kitesznek magukért. Nem titkolt céljuk az, hogy ne csak jó ízű, de nagy mennyiségű ételt is felszolgáljanak, ami talán tompítja a nagy mennyiségű alkohol álmosító hatását.

Volt már pisztrángsütés, készült gulyásleves is, de idén lángost készítettek ipari mennyiségben a hallgatók.

Az esemény nagyon jótékony hatású. A hallgatók keverednek, olyanokkal is beszédbe elegyednek, akikkel különben nem kerülnének közelebbi kapcsolatba. Új barátságok szövődnek, távol a diákok kulturális és kulináris látóköre. A Nemzetközi Nap egy jó színvonalú, fiataloknak szóló szórakozást nyújt, ahova a tanárok is szívesen ellátogatnak.

Délután megkezdődik a nemzetközi diákok *Bos Major* választása. Minden évfolyam állít egy jelöltet, de az Erasmusos hallgatóknak külön jelöltjük van. Az évfolyamok pedig műsort állítanak össze, amelyben saját jelöltjüket promótálják. Mindez versenyfeladatokkal egészül ki, amiért szintén pontokat lehet szerezni. Idén például ötször körbe kellett fordulnia a versenyzőknek, mielőtt egy tálca vízzel messzire kellett volna rohanniuk. Természetesen csigavonalban haladtak és mindenkit leöntöttek vízzel, aki a közelükben állt. A választás után per sze hatalmas ünnepség volt.

Persze a szervezés is kiváló. Másnap reggelre a parkon nem látszódtak az előző nap hatásai. Az idei Equus Napok is nagy sikert arattak.

Írta és fényképezte Dr. Bartha Tibor

Equus Napokat természetesen nem is lehetne elképzelni a hallgatók kivonulása nélkül az István utcai kampuszról a világváros forgatagán át a Mogyoródi úti kollégiumig.

Így történt ez az idén is, április 7-én, amikor rendőri felvezetéssel, az egyetem rektora által hajtott hintón huszárok kíséretében indult el a sokaság síppal-dobbal felszerelve, kedvenc társállataikkal, ki gyalog, ki kerékpáron vagy rolleren szívta magába a friss, tavaszi levegőt. Valamennyen erősítették összetartozásukat, még távol a vizsgákra való felkészülés izgalmától.

Balázs Gusztáv felvételei

Kitüntetett tanáraink

Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere pedagógusnap alkalmából Eötvös József-díjjal tüntette ki dr. Fekete Sándor György egyetemi tanárt, az MTA doktorát. Apáczai Csere János-díjban részesült dr. Gaál Tibor egyetemi tanár és dr. Marosán Miklós egyetemi docens.

Képünkön Fekete Sándor György veszi át kitüntetését a Zeneakadémia Nagytermében június 1-jén.

MTI Fotó: Máthé Zoltán

*

Dr. Farkas Róbert professzort március 15-én, nemzeti ünnepünk alkalmából Balog Zoltán miniszter a Magyar Érdemrend Tisztikereszt kitüntetésben részesítette.

Ismerjük meg egymást!

Emlékszoba a Parazitológiai és Állattani Tanszéken

Dr. Kotlán Sándor emlékszobát adtak át a Parazitológiai és Állattani Tanszéken.

A Parazitológiai és Állattani Tanszék tevékenységének bemutatásával folytatódott május 17-én az Ismerjük meg egymást! című sorozat, amit dr. Sótónyi Péter rektor kezdeményezett annak érdekében, hogy a szervezeti egységek bemutatkozásával az Állatorvostudományi Egyetem oktatói és kutató közössége tovább erősödjön.

Az intézmény vezetőjének köszönője után dr. Farkas Róbert tanszékvezető egyetemi tanár foglalta össze az Európában elsők között alapított tanszék történetét, majd kollégái ismertették részletesen az ott végzett oktatási és kutatási tevékenységét, végül PhD hallgatók adtak számot munkájukról.

A program a Dr. Kotlán Sándor emlékszoba átadásával folytatódott.

A tanszék alapító Kossuth-díjas akadémikus, a parazitológia világszerte elismert tudósa Szomolányban, Pozsony vármegyében született 1887. július 14-én és Budapesten, 1967. december 22-én hunyt el. 1966-ban, 79 éves korában bekövetkezett nyugdíjba vonulásáig 37 éven át állt a tanszék élén.

A tanszéki nyílt nap a Hallgatói Centrumban fejeződött be a résztvevők kötetlen beszélgetésével.

Visszatelepítették a fekete bődöncsigákat Vízfőre

Sikerült visszatelepíteni a fekete bődöncsigákat eredeti élőhelyükre, a Sály falu melletti Vízfő-forrásba, ahonnan korábban kipusztultak - közölte a Magyar Természettudományi Múzeum május 3-án az MTI-vel. A fekete bődöncsiga az egyik leginkább veszélyeztetett magyarországi puhatestűfaj. A visszatelepítéséről magyar kutatók számoltak be a Journal of Molluscan Studies című folyóiratban.

A nagymértékű visszaszorulás hátterében az áll, hogy ez a csigafaj különösen érzékeny a környezetének megváltozására, és már viszonylag kismértékű zavarás is végzetes lehet

egy-egy populáció számára. Sérülékenysége miatt ezt a fajt a Természetvédelmi Világszövetség Vörös Listáján a második legsúlyosabb, az úgynevezett Veszélyeztetett (Endangered) kategóriába sorolják.

Magyarországon fokozottan védett, de a törvényi védettség ellenére az a tény, hogy a teljes hazai állomány egyetlen forrásban él, bőven ad okot aggodalomra. A Sályra történő visszatelepítés 2010-ben kapott hatósági engedélyt, az előkészítésében, a kivitelezésben, valamint az utána követő monitorozásban a Magyar Természettudományi Múzeum, az Állatorvostudományi Egyetem, valamint az Esz-

terházy Károly Egyetem szakemberei vettek részt.

A 2010 és 2012 között áttelepített egyedek utódaiból mostanra önfenntartó állomány alakult ki Sályon. A 2010-es áttelepítést a NatFilm stábjá rögzítette, de a bődöncsigák szerepeltek a 2012-ben elkészült Endemica Hungarica című filmben is.

Mint írják, ahhoz, hogy fenn is maradjon a régi-új, részben megváltozott élőhelyén a veszélyeztetett faj, feltétlenül természetvédelmi beavatkozások szükségesek. A fekete bődöncsiga úgynevezett pannon endemizmus, a Tisza, a Száva és a Duna vízgyűjtő területeinek bennszülött faja. (MTI)

Dr. Farkas Róbert professzor, az MTA doktora, sosem volt rest a munka nehezebbik végét megfogni, legyen szó gyakorlatról és elméletről; állatorvosi praxisról, az egyetem nemzetközi akkreditációjáról vagy új doktori iskola indításáról. Igaz, a vele szembe jövő lehetőségektől sem ijedt meg, ugyanakkor elfogadta egy-egy tanár vagy kolléga tanácsát, útirányjavaslatát is. Azt is mondhatnánk, beszállt azokba a csónakokba, amiket a sors küldött felé. És ezek sorra elérték a kikötőt. Irodájában beszélgettünk, aminek egy részét leválasztatta, hogy kialakítsák benne a Parazitológiai és Állattani Tanszéket alapító Kotlán Sándor akadémikus emlékszobáját.

A naprakész tudás a piacképes

Beszélgetés dr. Farkas Róbert professzorral

BALÁZS GUSZTÁV

– Budapesten születtem 1952. május 1-jén. Általános iskolába a Szabadság-hegyen jártam. Édesapám líkőr-vegyészzel foglalkozott, ezért azt gondoltam, hogy én is vegyész leszek. A Petrik Vegyipari Technikumba azonban nem vettek fel, a második helyen megjelölt budai Táncsics Gimnáziumba viszont igen. Érthető módon kémia-biológia tagozatos osztályba kerültem. Első osztályfőnökünk kémia tanár volt, de elég gyengén oktatott és nem is volt jó viszonyban az osztállyal. A biológia tanárnőnk, *Perendy Mária* szakmailag és emberileg is mindnyájunkra hatott. Ezt bizonyítja, hogy 36-an érettségiztünk, ebből 21-en jelesre. Néhány osztálytárs kivételével mindenki diplomát szerzett, többségében biológiával kapcsolatos területen. Sok osztálytársamból lett orvos, fogorvos, néhányan agrárpályákra kerültek, a padtársam viszont a vezérkari főnök helyettese volt több éven keresztül.

– **Hogy került át mégis Budáról Pestre?**

– A harmadik év elején Mária néni egy lánynak és nekem felajánlotta, hogy bejárhatunk az Állatorvostudományi Egyetem Anatómiai és Szövetani Tanszékére megtanulni a szö-

vettani metszetek készítését. Ekkor még történész vagy régész akartam lenni, de a negyedik év végére kikristályosodott bennem, hogy biológiával kapcsolatosan szeretnék továbbtanulni. Nem gondoltam sem orvosi, sem növényekkel foglalkozó pályára,

ezért az Agrár- vagy az Állatorvostudományi Egyetem jöhetett szóba. Az érettségihez közeledve megemlégtettem a biológia tanárnőmnek, hogy talán Gödöllőre jelentkezem, mert oda könnyebb bejutni. Mária néni erélyesen rám szólt: – Nem, neked állatorvosira kell jelentkezned!

Hárman felvételiztünk ide, engem elsőre felvettek, társaim a következő évben kerültek be. Az egyetemi évek gyorsan elteltek. Már a második évben úgy gondoltam, hogy valamiféle tudományos plusz munkát szeretnék végezni. Megragadta a figyelmemet a Parazitológiai és Állattani Tanszékhez tartozó Helmintológiai Laboratórium témakiírása, a patkányok fertőzését okozó egyik fonálféregfajjal

összefüggő immunológiai vizsgálatok. Jelentkezésemet követően a laboratóriumot vezető *Dr. Kassai Tibor* munkatársai, *Takács Csilla*, majd *Redl Péter* elkezdtek velem foglalkozni, és megszületett egy TDK dolgozat, amit Varsóban is előadtam, ahol első díjat nyertem és ezzel ezer zlotyt.

– **Hol indult az állatorvosi pályafutása?**

– A végzés után a gyakorlatban akartam elhelyezkedni. Akkor még több lehetőség közül lehetett választani. A diplomaátadás napján még nem tudtam, hogy hol fogok dolgozni. Az ünnepség előtt keresett meg a Komáromi Állami Gazdaság akkori főállatorvosa, akinél a

nyári gyakorlatot töltöttük. Azt kérte, hogy egy csoporttársammal menjünk hozzájuk! Egy évig maradtam ott. Egy 2000 kocás sertéstelep és egy zárt húsmarha állomány állatainak az egészségéről kellett gondoskodnunk. A Budapesten élt akkori

barátnőm miatt egy év után elkezdtem közelebbi munkahelyet keresni. Újra a véletlen játszott a kezemre! Törökbálinton, ahová egyetemista koromban kiköltöztünk, találkoztam egy agrármérnökkel, aki az Iparos Sertéstartó Termelőszövetkezetek Közös Vállalatának (ISV) a budapesti központjában dolgozott. Megemlítette, hogy keresnek egy állategészségügyi szaktanácsadót. Sokáig vacilláltam – például azon, hogy hogyan fogok én a nálamnál idősebb állatorvosoknak tanácsot adni – majd 1977 őszén csatlakoztam a csapathoz, amely az ország különböző részein látogatta végig a rendszerhez

– Azért ez nem volt olyan egyszerű! Kételyektől gyötrődve – például: hogy fogok majd én gyakorlatokat vezetni, az angol nyelvet megtanulni, kutatásokat végezni – csak az utolsó pillanatban adtam be a jelentkezésemet. 1982. február 1-jén vettem fel és szinte azonnal jött a hidegzuhany: jó lenne, mondta a professor, hogy ha külső élősködőkkel foglalkoznék. Nehéz időszak várt rám, szinte nem volt kitől tanulnom. Kínkeservvel próbáltam összeszedni a magam szorgalmából azokat az ismereteket, amik a gazdasági haszonállatok és a társállatok ektoparazitáival kapcsolatosak. A tanszékvezető azt java-

– **Hogy sikerült nemzetközi tapasztalatokra szert tenni?**

– 1990-ben megpályáztam egy dániai ösztöndíjat, aminek révén rovarnövekedést szabályozó anyagok hatását vizsgáltam. Hazaérkezésem után adtam be a kandidátusi disszertációm, amit 1992-ben védtem meg. British Council ösztöndíjjal egy 6 hetes angliai tanfolyamon ismerkedtem meg a londoni természettudományi múzeumban dolgozó kiváló szakemberrel, *Martin Hall-lal*, akivel Magyarországon, majd Krétán és Észak-Marokkóban kutattuk az élő állatok légylárvák okozta fertőzöttségét. Ebből a témából adtam be nagydoktori értekezésem, 2013-ban az MTA doktora lettem. Büszke vagyok arra, hogy az Európai Állatorvos Parazitológusok Kollégiumába Közép-Kelet-Európából engem hívtak meg alapító tagnak.

Az Amerikai Mezőgazdasági Minisztérium floridai kutatóközpontjában dolgozó szakemberrel, *Jerome Hogsette-tel* is jó munka és baráti kapcsolat alakult ki. Több alkalommal tartottam előadásokat entomológiai témájú amerikai rendezvényeken. Hat éven át egy nagy európai kutatási programban a kutyák leishmaniosisát okozó egysejtűeket terjesztő vektorok európai előfordulását vizsgáltuk, arra keresve választ, hogy a változó környezeti tényezők hogyan befolyásolják ezek terjedését. AZ EDEN nevű nemzetközi program folytatásaként (EDENext) öt éven keresztül a kullancsokban előforduló kórokozókat kutattuk két munkatársammal.

Idekerülésemkor nemigen örültem annak, hogy Kassai professzor a külső élősködők kutatását szorgalmazta, a sors pedig úgy hozta, hogy ma már szinte mindenki ezekkel foglalkozik a tanszéken. A klímaváltozás, a globalizáció miatt a vérszívó külső élősködőknek egyre nagyobb jelentőségük van, mind a gazdasági, mind a társállatok körében és az emberekre is kockázatot jelentenek, bár pánikkeltésre nincsen ok.

tartozó sertéstelepeket. A következő évben behívtak sorkatonának. Az alapkiképzés után lehetőségem nyílt arra, hogy a fennmaradó 9 hónapot a Helminológiai Laboratóriumban töltsöm. A leszerelés után visszamentem az ISV-hez, ahol együtt dolgoztam a későbbi országos főállatorvossal, *dr. Németh Antallal*. A cég külföldről behozott angóra nyulakkal bővítette a profilját, ezekkel kezdtünk foglalkozni. Amikor 1981-ben Kassai Tibort kinevezték a tanszék vezetőjének, megemlézték, hogy egy állást hirdettek meg.

– **Mint fel-fel dobott kő, folyton visszatért az Alma Materbe.**

solta, hogy a szarvasmarhák külső élősködői okozta bőrkárral foglalkozzam. Elmentem a bőriparban dolgozó szakemberekhez megkérdezni, hogy van-e jelentős bőrkár? Azt felelték, hogy a feldolgozott marhabőrök döntő részét Dél-Amerikából hozzák be. Ezek után úgy döntöttem, hogy felesleges a relatíve kevés számú hazai szarvasmarha bőrét vizsgálgatni. Ismét a véletlen segített: tanszékünkre került *Papp László*, aki előtte a Magyar Természettudományi Múzeum légytárában dolgozott. Az ő hatására kezdtem el foglalkozni az állattartó telepeken előforduló légyfélékkel.

– **Milyen vezetői tapasztalatokra tett szert?**

– 2000-ben, majd 2001-ben is megpályáztam a tanszék vezetését, másodszorra sikerrel. Többszöri újrázással érkeztünk el napjainkba. Mivel május elsején betöltöttem a 65. életévemet, már nem pályázhattam, kurátorként vezetem a tanszéket még egy évig. Öt évvel ezelőtt a dékánná választott *dr. Sótoryi Péter* felkért arra, hogy vállaljam el az oktatási dékánhelyettesi posztot. Kérésének eleget tettem, vállalva az egyetem minőségügyi feladatainak a koordinálását is. Ez idő alatt közreműködtem állatorvosképzésünk harmadszori nemzetközi akkreditációjában, ami az oktatás mellett először vizsgálta az egyetem minőségügyi tevékenységét. Az önállóvá vált egyetemnek fél évig még megbízott oktatási rektorhelyettese voltam. A minőségüggyel kapcsolatos dolgokat továbbra is koordinálom. És van még egy friss feladat! Jelenleg az Aujeszky Aladár Elméleti Állatorvostudományok doktori képzést vezetem.

– **E témérdek feladat mellett mit sikerült megmenteni az állatorvosi gyakorlatából?**

– Elvégeztem a KÖJÁL által szervezett egy éves egészségügyi gázmesteri tanfolyamot, ahol a közegészségügyi területen előforduló külső élősködők irtására képeztek ki bennünket, elméletben és gyakorlatban. Mivel mindig is úgy gondoltam, hogy a tudást pénzzé kell váltani, jó ideig kártevőirtást is vállaltam. Még az ISV-nél dolgoztam, amikor elkezdtem és később befejeztem a baromfi egészségügyi szakállatorvosi tanfolyamot. S mivel mindez még nem elégítette ki a tetterőmet, élve az 1989-es változások adta lehetőséggel, többedmagammal megnyitottuk az első magán állatorvosi rendelőt Dél-Pesten. Az egyetemi munkám után, gyakran irigy pillantásokkal a hátam mögött, oda jártam hetente kétszer-háromszor praktizálni. Egyik pillanatról a másikra befejeztem az ottani munkámat és a török-

bálinti házamban nyitottam egy kis rendelőt. Amikor az előzőekben vázolt módon megsokasodtak a feladataim, bezártam ezt.

– **Vajon lesz, aki tovább viszi a hivatását?**

– A fiam most érettségizik, jogi pályára készül. *Márk* nem akar állatorvos lenni, holott a feleségem is az, a NÉBIH-nél vadegészségüggyel foglalkozik, és kapcsolattartó az egyetem és a munkahelye között.

– **A munka mellett jut-e idő kikapcsolódni?**

– Előnye is van annak, hogy ezt a pályát választottam. Szeretek utazni, és ha nem itt dolgoznék, akkor feltehetően nem jutottam volna el számos érdekes helyre. Jártam a munkám révén Új-Zélandon, Ausztráliában, Dél-Afrikában, Indiában. Emellett hetente legalább egyszer eljárók úszni a törökbalinti uszodába, ahol *Cseh Laci* is edz!

Januárban megműtötték a térdemet. A több hónapos lábadozás után elkezdtem újra biciklizni, lassan a foci is előkerülhet, mert nagyon szeretek játszani. Ha csak tehetem, könnyűzenei koncertekre is eljárók. Nagy szívfájdalmam, hogy sokasodnak azok a könyvek, amelyeket el szeret-

nék olvasni, de nincs időm és energiám a szakmai munkám miatt. Egy időben foglalkoztam a tibeti buddhizmussal, a dalai láma minden magyarországi látogatására eljutottam. Érdekelnek a világvallások, az egyiptológia is. Ha lenne időm, fél évig csak a képzőművészet történetével, egyiptológiával vagy Magyarország történelmével foglalkoznék.

– **Milyen új kortünetekre kell figyelni az állatorvosoknak?**

– Anno az állatorvos bármit mondhatott, azt senki nem vonta kétségbe. Napjainkban viszont a tulajdonosok mielőtt elmennek a rendelésre, az interneten tájékozódhatnak. Az állatorvosnak ezért is naprakész tudással kell rendelkeznie, hogy a praxisát fenn, az ügyfeleit pedig meg tudja tartani. Persze a laikus állattartó nem minden információja válik tudássá. Járt már a rendelőmben tulajdonos, akivel elkezdtünk egy parazitás bántalomról beszélni. Elismeréssel adóztam a tájékozottságáért. Vizsgán ötössel átmenne, dicsértem meg. De olyan látogatóm is volt, aki azt mondta, hogy a kutyájának daganata van. És miből gondolja? – kérdeztem. Hát nap mint nap nő, válaszolta. Kiderült, nem látott még vészívó nőstény kullancsot, amely ahogy szívja a vért, egyre nagyobb lesz és kibukkan a szőrzetből. És ő azt gondolta, hogy ez daganat.

Egy nagyon értelmes, jó humorral megáldott ember is gyakran hozta a németjuhász kutyáját. Az egyik alkalommal jön és mondja: – Á, Doktor Úr! Maga már annyi mindent beszélt nekem a kutyák kullancsosságáról, hogy mindent tudok. Pár nappal ezelőtt találtam a kutyában egy kullancsot és eltávolítottam, de azért kérem, ellenőrizze le, hogy jól szedtem-e ki. Megnéztem, és megdorgáltam: Egy: feljelentem magát a kamaránál, mondtam neki viccesen, mert praktizál. Kettő: a kutya csecsbimbóját akarta leszedni.

Balázs Gusztáv felvételei

Hogyan lesz a nagymama pogácsájából állatorvosi hivatás? Mi mindenre jó a kocsmakvíz? Aki kíváncsi a válaszokra, tartson Fodor Istvánnal, aki a Taktaközből érkezett az István utcába, 28 éves és az Állatorvostudományi Egyetem Doktorandusz Önkormányzatának elnöke. Beszélgetésünkben a PhD hallgatóként a Törvényszéki Állatorvostani, Jogi és Gazdaságtudományi Tanszék munkájában részt vevő fiatalembert mutatjuk be.

Fodor István Doktorandusz HÖK elnök

Az állatidomárságtól az állatorvoslásig

BALÁZS GUSZTÁV

– Tiszalúcon laktam, egy ötezer-öt száz lelkes borsodi faluban. Mindig is tartottunk állatot, csirkét, kacsát, kutyát, macskát, volt birkánk is, sőt, rengeteg nyúl, mert nagyapám nyúltenyésztéssel foglalkozott. Gyerekként sok időt töltöttem a baromfiudvarban, figyeltem, hogy viselkednek a csirkék. Volt egy kakasom, Kuki, akít tanítottam: ha kettőt tapsoltam, akkor felugrott a füstölőnk melletti bentontömbre, ha még kettőt, akkor leugrott. Ekkor voltam körülbelül 6 éves.

Első diplomásként

– ***Ez elég is volt a pályaválasztáshoz?***

– Tizenkét évesen ért egy sorsfordító élmény. Korábban régész, mentős, rendőr és tűzoltó is akartam lenni, míg elérkezett egy téli nap. Nagy hó volt az utcában, és a házunk előtt mászkált egy kóbor, összevert kutya. Vérzett a füle, farka. Éppen akkor süttött a nagymamám pogácsát, amiből egyet kidobtam a kutyának az utcára, a hóba, de egy arra sétáló gyerek, aki a közelben lakott, felvette és megette. Ezen annyira felhúztam magamat, hogy elhatároztam: segítenem kell az állatoknak, és ettől kezdve minden ennek a jegyében telt. Biológia tagozat a gimnázium-

ban, felvételi az Állatorvosira... Így kerültem Budapestre. So- kan nem hittek bennem, mert a családban diplomás sem volt korábban, anyukámnak pedig mondták, hogy „Persze, majd a fiad diplomás lesz, meg állatorvos! Ha-ha-ha!” És mégis így lett!

– ***Hol található Tiszalúc?***

– A Bükk-től keletre, a Taktaközben, majdnem félúton a Szencsi Csokoládégyár és a Borsodi Sörgyár között. Alattunk folyik a Taktaköz, nem messze a falutól pedig a Holt-Tisza hosszú szakasza található.

– ***És attól a havas naptól kezdve csak állatorvos akart lenni.***

– Igen. Az állatorvos az állatok védelmezője. Az ehhez szükséges empátia megvolt, és a mai napig megvan bennem. Figyeltem, hogy az állatok mit hogyan, mit miért csinálnak, miként lépnek kapcsolatba egymással és az emberekkel.

– ***Az egyetemen méter magasságú tananyagot kellett megtanulni. Könnyen vette az akadályokat?***

– Mindaddig, amíg az állatorvosi lecke könyve nem vette át az ellenőrző szerepét, nemigen éreztem az iskola nehézségét (tudom, ez nagyké- pően hangzik). Az egyetemünk viszont szerintem mindenkinek megmutatja a határait. A saját határai-

"Elméleti és gyakorlati téren is bővíteni akarom az ismereteimet, közelebb kerülve eközben az állatokhoz a mindennapi munkám során."

mat is. Jó, mondjuk nem tanultam folyamatosan, a szorgalmi időszakban éltem az egyetemista lét szabadságával. Buliztam, társasági életet éltem, és a tanulással csak akkor foglalkoztam, amikor muszáj volt. De vizsgaidőszak előtt egy hónappal elkezdtem a főbb tantárgyakat tanulni.

Lenne egy téma...

– ***Hogyan kezdett el egy szakterület felé közelíteni?***

– Parazitológiai témában kezdtem TDK-zni, de pár hónap után rájöttem, hogy a laboratórium nem az én világom. Akkor mentem oda Ózsvári tanár úrhoz, hogy van-e valami más jellegű szarvasmarhás téma, mert parazitológiából is a szarvasmarhák gyomor-bélférgességével foglalkoztam. Ő mondta, hogy lenne egy téma, ami kapcsán a tőgygyulladás és szaporasági zavarok okozta veszteségeket lehetne kutatni. Doktoran-

duszként a szaporodásbiológiai menedzsment hatékonyságát, gazdasági vonzatait kutatom tejelő szarvasmarhánál, mert számos konferencián szembesültem azzal, hogy ez milyen nagy probléma a gyakorlatban.

– **Mintha ez már nem is olyan szorosan kapcsolódna az állatorvoslás-hoz.**

– Ez egy határterület. Amikor az egyetemre kerültem, én is kisállatgyógyászzal akartam foglalkozni. Miután azonban a helyi állatorvosunk megtudta, hogy van egy állatorvos palánta a faluban, megkeresett, hogy lenne-e kedvem marháktól vért venni, oltani őket, és elvégezni, ami még adódik. Kapva kaptam az alkalmon, hiszen ki ne szeretne gyakorlatot szerezni? Így kerültem egy magyar szürke szarvasmarha állományba, ami igazi férfimunkának bizonyult. Ezek az állatok ugyanis elég vadak, vigyázni kell a hatalmas szarvaikkal, ezért az évek során volt egy-két rázós helyzet.

Ahol csodák történnek

A szaporodásbiológia két szempontból is érdekes. Egyrészt meglehetősen bonyolult, és nem kötnek le hosszú ideig az egyszerű dolgok, másrészt ez egy csoda, hiszen az új élet létrejöttével foglalkozik. Egy új élet létrehozása szerintem csodálatos dolog, legyen az egy gyerek, borjú vagy kiséger.

– **Mikor dőlt el, hogy nem lesz praktizáló állatorvos?**

– Elég későn. A munkám azt követeli meg, hogy kutassak, adatokat elemezzek. Olyan speciális irányt választottam, ahol az állatorvosi tudás mellett matematikai ismeretekre, adatelemzési készségekre is szükség van. Visszalépésnek érezném, ha máttól kezdve a szarvasmarha-gyógyászat minden területével foglal-

koznom kellene. Egy nagyon speciális területen szeretnék kiemelkedő eredményeket elérni.

– **Kutatása nemcsak egy bocit, hanem akár bocik ezreit is eredményezheti.**

– Szeretek nagyobb léptékben gondolkodni. Az állatorvoslás sokszor tűzoltómunkának tűnik. Amikor még a védelem előtt kisállat rendelésben aszisztensként dolgoztam, gyakran tapasztaltam, hogy olyan mentalitással jöttek a tulajdonosok, mintha „kutyaszervizt” keresnének. Az orvoshoz

sem úgy megy az ember, hogy „Dokikám, ezt cserélje már ki, mert nem működik!” Egyszóval, szeretnék valamivel hozzájárulni az emberiség fejlődéséhez, az életszínvonal fenntartható javulásához. Ez most álmodásnak tűnhet, de jó lenne majd úgy távoznom a világról, hogy a gyakorlatban használható eredményt hagyok magam után. Ez persze nem megy kizárólag az íróasztal mellől. A kutatás kezdetén egy fél éven át szin-

te roadshow jelleggel keresztül-kasul jártam az országot, több ezer kilométert vezettem, elmentem nagyon sok tehenészetbe, beszélgettem telepvezetőkkel, állatorvosokkal és azóta igazából a terepen gyűjtött adatokat elemzem.

Pókerklubból a Bibliakörig

– **Szereplője az egyetemi közéletnek is.**

– Minden a kollégiumban kezdődött. Három évig tagja, ebből két évig elnöke voltam a Kollégiumi Diákbizottságnak, és már ebben a feladatkörben kiderült, hogy szeretek szervezni közösségi eseményeket. A kollégiumnak külön élete volt, és gondolom, van is, bár mostanában már nem vagyok benne. A pókerklubból a Bibliakörig számos szerveződés működött a Mogyoródi úton, akiknek a támogatása a Diákbizottság egyik feladata. Ősszel a Marek Napok, majd a farsangi buli, vetélkedők szervezése; nem tétlenkedtünk. Végzésem után pedig az Állatorvos-tudományi Kar küldötte voltam a Szent István Egyetem doktorandusz önkormányzatában. Az önálló egyetemre váláskor a helyzet hozta, hogy szerepet vállaljak az ÁTE hasonló testületének megszervezésében. Ma a doktori képzések mintegy 35 PhD hallgatóját képviseljük.

– **Milyen arányban kollégisták a hallgatók?**

– A külföldiek közül inkább az Erasmus ösztöndíjasok kollégiumlakók, a többiek jobbra albérletben laknak a városban szanaszéjjel, és az egyetem környékén. A magyaroknak szerintem kb. a fele biztosan kollégisták, de nem tudom pontosan.

– **Szem előtt van a dolgozószobájában a hátizsák és a túracipő.**

– Szülőföldem, B.-A.-Z. megye egyik legnagyobb erőnye, hogy gyönyörű tájai vannak. A Zemplén, az Aggteleki-karszt és persze a Bükk varázs-

latos. Nagyon szeretek a hegyekben túrázni. Szerencsére Budát is hegyek övezik, nem is szólva a Börzsönyről, ami már egy fokkal nehezebb terep. Természetjáró és természetszerető ember vagyok. Az ország különböző tájain évente kétszer rendezik meg a MATT-ot, vagyis a Magyar Agrárfelsőoktatási Túrelő Túrát, amit többek között állatorvosok alapítottak 1998-ban, ha jól tudom. 2008 óta részt veszek rajta, azóta csak két túrát hagytam ki. A Kéktúrát azonban csak tavaly kezdtem teljesíteni, szóval szerintem hamarabb meglesz a PhD, mint az 1160 km-es táv.

– Milyen egyéb hobbinak hódol?

– Barátaimmal nemrég kezdtünk el szerda esténként kocsmakvízre járni. Egy félévben 12 fordulót tartanak, a kérdésekkel az általános műveltségünket és a logikánkat tesszük próbára. Ilyenkor kiderül, hogy kinek mik az erősségei, és miben vannak komoly hiányosságai. Nagy bennem a tudásszomj. Ennek a csapatjátéknak köszönhetően kezdtem mostanában komolyzenét hallgatni, mert ezzel a témával eléggé meg voltam lőve, és rájöttem, hogy tetszik. Egy buliban persze nem örülnék, ha megszólalna Mozart, de sikerélményt ad, ha felismerem egy-egy zeneszerzőt és darabot. Ezenkívül táncolok és boxolok is.

– Milyen érzés az egyetemen élni?

– Itt valóban családi a hangulat. Nem állítom, hogy az egyetemi évek során minden egyes emberrel baráti viszonyba kerültem, de például diákbizottsági tagként szinte mindenkiről tudtam, ki kicsoda, melyik szobában lakik. A barátaim cukkoltak is ezzel, mindig kérdezték: „Anyja neve? TAJ-szám?” Ha az ember eljár programokra, bulikba, beszélget, akkor megismerhet mindenkit, többé vagy kevésbé, aki az egyetem polgára. Hadd tegyem hozzá, mindig felcsillan a szemem, amikor az országban járva felfedezem az állatorvosi rendelőket, mert azt gondolom, ha bármelyikbe bekopognék, szeretettel fogadnának, mert mi mind összetartozunk, korosztálytól függetlenül.

– Úgy hírlík viszont, hogy Kelet-Magyarországon állatorvos hiány van.

– Így van. Aki onnan jön tanulni, az tapasztalataim szerint végzés után jórészt Budapesten, vagy a főváros környékén marad, netán elmegy Nyugat-Magyarországra, vagy akár külföldre dolgozni. Van egy nagyon jó barátom, aki viszont egy szarvasmarha-telepen dolgozik Kelet-Magyarországon. Próbáltam Budapesthez közelebb csábítani, hogy egyben legyen a baráti kör, és ne legyen ő ott egyedül, viszont azzal háritotta el a kérdést, hogy jó, jó, de akkor ki fog ott maradni?

– Milyen sikerélményt szerzett tanulmányai során az állatorvosi gyakorlatban?

– Nagyon emlékezetes volt az első

olyan pillanat, amikor rektális vemhességi vizsgálaton – azon túl, hogy meleg volt odabent, és szorította a térdem a karomat – megtaláltam a borjút, és éreztem, hogy megmozdult a feje. Egy másik pozitív példát az asszisztensi munkámból őrzök, amikor nagyon jól esett, hogy egy-egy kórelőzmény, betegvizsgálati eredmény vagy röntgenfelvétel ismeretében ötleteim támadtak, és azt az orvos figyelembe vette, tulajdonképpen egy közös „brainstorming” indult be, mert úgy gondolta, hogy egy állatorvostan-hallgatónak is lehet jó ötlete.

– Vannak-e állatai?

– Csendes társaim vannak. Albérletben lakom, ahonnan a korábbi bérlő külföldre költözött a párjával. Volt egy akváriumuk, halakkal, és azt természetesen nem tudták kivinni a poggyászban, így rám hagyományozták, hogy viseljem a gondjukat. Tartanék kutyát is, de mivel szeretnék még mozgolódnni a világban, abban jelenleg igencsak korlátozna egy négylábú.

– Hogy képzeled el a jövőjét 10 év múlva?

– 38 évesen már szeretnék kettő vagy három gyerek apja és a PhD fokozat birtokosa lenni. Elméleti és gyakorlati téren is bővíteni akarom az ismereteimet, közelebb kerülve eközben az állatokhoz a mindennapi munkám során. Céлом, hogy addigra Magyarországon mindenképpen, de külföldön is legyen elismert tudományos teljesítményem.

Hallgatók a "pódiumon"

A XI. Állatorvosi hallgatói koncert zajlott az aulában március 30-án. Az est újra bizonyította, hogy a hallgatók jó része a próza, a komoly- és könnyűzene valamint a képzőművészet világában is otthonosan mozog. Varga Bence Balázs biológus hallgató és Balázs Gusztáv felvételi igyekeznek a kétrészes program hangulatát visszaadni.

A Magyar Országos Állatorvos Egyesület, a Magyar Állatorvosi Kamara és az Állatorvostudományi Egyetem május 26-án, a Hősök Napja alkalmából az Állatorvos-tudományi Egyetem Gyógyszertani Tanszékének, Kémiai Tanszékének, valamint Központi Könyvtárának falán elhelyezett emlékművek előtt megemlékezést tartott. Lezsák Sándor író, a Magyar Országgyűlés alelnöke a következő emlékbeszédet mondta el.

Katonahősök szemébe nézni

Köszöntöm az Emlékezőket és az Emléketetőket, az öregdiákokat, professzor urakat, egyetemi hallgatókat, vendégeket! Tisztelettel köszöntöm Sótornyai Péter rektor urat!

A Hősök Napja – május utolsó vasárnapja – fokozatosan elfoglalja méltó helyét nemzetünk emléknapi között. A több, mint negyven évre betiltott emléknapot az elmúlt 27 évben közvéleményünk elfogadta. Természetesen vált, hogy a harcokban elesett katonák attól függetlenül megérdemlik az utókor tiszteletét, hogy a történelem nyertes, vagy vesztes oldalán áldozták-e föl az életüket.

A hősök emlékkönyvének 1929 május 26-án történő felavatási ünnepségén a Hősök terén már részt vettek a Magyar Királyi Állatorvosi Főiskola vezető oktatói. A Főiskola könyvtárának a falán akkor már három éve emléktáblán emlékeztek meg az első világháború állatorvos hőseiről. Megtiszteltetésnek tudom, hogy az ismét önállóvá vált Állatorvos-tudományi Egyetem első Hősök Napján történő megemlékezésén jelen lehetek.

Sokan nem is gondolnak arra a mai modern hadseregek gépesítettségét ismerve, hogy milyen fontos szerepet tölthettek be az állatorvosok mindkét világháborúban. Ők látták el azt a fontos hadművelleti feladatot, amit ma a helikopter-szerelők, harckocsikarbantartók, vagy a meghibásodott önjáró lövegek javítói látnak el. Akkoriban a vasutaktól távol eső vidékeken lovak és öszvérek tízezrei szállították a katonák élelmét és a lőszerüket, ők vontatták a lövegeket, lovakon

közlekedett, és harcolt a tiszték többsége, és a legénységi állomány jelentős része. Ehhez a hatalmas munkához egészséges és munkabíró lovak szükségeltettek, amelyek alkalmasságáról állatorvosok és honvéd patkolómesterek sokasága gondoskodott. A honvéd-állatorvosok megkülönböztető jelzést viseltek az egyenruhán. Al-állatorvossá, állatorvossá és fő-állatorvossá történő kinevezésükről, előléptetésükről, tartalékosként minősítésükről, nyugállományba történő helyezésükről ugyanúgy hírt adott a világháború előtt „Rendeleti Közlöny a Magyar Királyi Honvédség számára”, majd a „Budapesti Közlöny” és a világháborút követően a „Honvédségi Közlöny a Magyar Királyi Honvédség számára” című hivatalos lap, mint a Ludovikán végzett tiszték beosztását és rangját érintő személyi döntésekről. 1918-ban már a képzésüket is ugyanúgy támogatta az állam, mint a Ludovikán tanuló kadétokeket.

„A honvéd állatorvosi akadémikusok tanulmányidejük alatt a Ludovika Akadémia honvéd akadémikusaihoz hasonló módon a honvédelmi tárcza költségén együttesen helyzetnek el, éllemeztenek, ruházatnak, szereltetnek fel és láttatnak el fegyverrel.”

A Hősök Emléknapját 1917-ben, majd 1924-ben iktatták törvénybe. A húszas-harmincas években egyik legjelentősebb, munkaszüneti nap-

nak minősülő állami ünnepünké vált. Minden esztendő május hónapjának utolsó vasárnapján a magyar nemzet megemlékezett a hősi halottak emlékére. Magyarország már akkor tagja lett annak a 17 országból álló erkölcsi szövetségnek, amely országok mindegyike azt az álláspontot képviselte, hogy az elesett katona az hős katona, megérdemli a megemlékezést akkor is, ha a háborúban egy vesztes ország sorozta be. Sajnos, sok európai ország vezetői még holtukban is gyűlölték más országok elesett katonáit. A harmincas évek elején volt egy apró újsághír, miszerint Bojáki Zsigmond kolozsvári plébánost, ferencrendi szerzetest a kolozsvári bíróság három hónapi börtönre, politikai jogainak három évre való felfüggesztésre és tízezer lei nagyon súlyos pénzbüntetésre ítélte, mert a romániai Hősök Napján mondott beszédében megemlékezett a magyar hősekről is. A román bíróság ebben az említésben az ország biztonsága elleni izgatást vélte.

Európa lakóinak a többsége állami,

és nemzeti hovatartozástól függetlenül tisztelte a háborúban elesetteket. Elkezdődött a hadisírok kölcsönös gondozása. Ebben a közhangulatban öntötték meg az észak-olaszországi Trentino tartomány Rovereto településén a „Maria Dolens” azaz a „Fájdalmas Szűz Mária” elnevezésű 22,6 tonnás nagy harangot. A harang minden este fél tízkor szünetes a világ minden háborújában elesettek emlékére. A harang belsejében a felső részt, a szenvedő emberiség jelképe gyanánt, az „Ecce Homo” képe uralja.

A második világháborút követően, 1945-ben a korábbi nagyhatalmi

Az 1939 és 1956 között hősi halált halt állatorvosok és állatorvostan-hallgatók nevét megörökítő dombormű koszorúzó

megállapodások betartását vizsgáló Szövetséges Ellenőrző Bizottság szovjet résztvevői követelték a magyar kormánytól, hogy szüntesse meg ezt az emléknapot. Emiatt 1945 és 1990 között Magyarországon hivatalosan nem emlékezhetek meg a háborúban elesettekről. Groteszk ellentmondás volt, hogy például 1971-ben Szegeden megünnepelték a vietnami hősök napját, vagy 1972-ben Kistereenyén, a Dimitrov szobornál megemlékeztek a bolgár hősök napjáról csak épp a magyarországi áldozatokról nem szabadott megemlékezni. Azt már felesleges említeni, hogy mint a Szovjetunió által megszállt országban, a szovjet hősöket méltató megemlékezéseket rendszeresen tartottak az ország legtöbb településén.

Mint sok nemzeti hagyományt, a Hősök Napjának a megünnepelését is a magyar emigráció tartotta ébren. Chicago, Cleveland, New York magyarsága az Amerikai Egyesült Államokban, vagy Ausztráliában évente megemlékezett a Hősök Napján a világháborúk magyar áldozatairól és 1956 hőseiről.

A rendszerváltás időszakában újra lehetett ünnepelni az elesett magyar katonákat. Az első és a második világháború hőseiről Magyarországon először 1989. május 29-én, Szekszárdon emlékeztek meg ismét nyilvánosan. Az első állami rendezvényt 1990-ben tartották meg.

A Magyar Országgyűlés a 2001-ben elfogadott LXIII. törvényben nyilvánította ki, hogy a magyar nemzet soha el nem múló hálája jeléül, a ma élő és a jövő nemzedékek okulására, a hősök dicsőségére minden esztendő május hónapjának utolsó vasárnapját a Magyar Hősök Emlékünnepévé

nyilvánítja. Az Országgyűlés kötelességének érzi, hogy tisztelettel adózzék azok emléke előtt, akik a vérüket ontották, életüket kockáztatták vagy áldozták Magyarországot. Azokról is megemlékezünk, akik a magyar hadsereg katonájaként veszítették életüket, de azokról is, akik a magyar nemzet szabadságának kivívására cserélték fel láncukat fegyverekre. Róluk, az 1956-ban elesett állatorvosokról, és itt tanuló hallgatókról is szól a Hősök napjai megemlékezés.

Szól a megemlékezés annak a fiatal állatorvostan-hallgatónak is, Tatay Zoltánnak, aki 1956. október 24-én halt hősi halált, akinek első nyughelyét itt az egyetem kertjében emléktábla örökítette meg.

Bármerre járunk a Kárpát-med-

cében, a történelmi hazánkban, az emlékműveken mindenütt hős katonahalottaink névsora emlékeztet bennünket. Kicsi településen is hosszú a névsor. Naponta megrendülve és tisztelettel hallgatjuk a Kossuth Rádióban a Hősök naptárát. Készülve a mai napra, lapozgattam a korabeli sajtót és most földézek az állatorvosokról szóló hírek közül néhányat:

Balla Emil, 10. honvéd gyalogezredbeli al-állatorvos, vitézségéért Arany Érdemkeresztet kapott. (Budapesti Közlöny, 1915. július 4.) Csósz Gyula, egy mozgó lókorháznál beosztott állatorvos az ellenséggel szemben tanúsított helytállásáért szintén Arany Érdemkeresztet kapott. (Budapesti Közlöny, 1915. december 19.)

Koszorúzás a Tatay Zoltán állatorvostan hallgató első nyughelyét megörökítő emléktáblánál

Igen, az ellenséggel szemben tanúsított helytállásáért kapta Csósz Gyula az Arany Érdemkeresztet, mert egy ellenséges támadás során mindenkinek fegyvert kellett fognia – legyen az állatorvos, vagy szanitéc –, emiatt már 1914-1915-ben találkozunk olyan kitüntetett állatorvosok neveivel, akik az

ellenséggel szemben tanúsított helytállásukért kaptak katonai elismerést.

Újabb nevek a korabeli híradásokból:

Adámik Istvánnak, a 6. honvéd huszárezredbeli fő-állatorvosnak, az ellenség előtt teljesített kitűnő és önfeláldozó szolgálatainak elismerésül az uralkodó Arany érdemkeresztet adományozott. (Budapesti Közlöny, 1916. június 15.)

Munkácsy Béla 66. gyalogezredbeli állatorvos honvéd a hősi halálát követően kapott érdemrendet. (Budapesti Közlöny, 1917. április 20.) Dömény Vilmos állatorvos, aki a híres budapesti 32.-es gyalogezredben teljesített szolgálatot 1914 szeptemberében esett el.

Miklós József, a Magyar Kölcsonös Állatbiztosító Társaság és Minta Szövetkezet okleveles állatorvosa, mint a magyar királyi 3. számú honvéd tüzérezred állatorvosa szeptember hó 12-én a galíciai harctéren hősi halált halt. A hazai állatbiztosítás ügye kiváló és buzgó tisztviselőjét veszítette el benne. adta hírül a „Köztelek” című lap 1914. október 24-i száma.

Varga Jenő katonai állatorvos a déli harctéren teljesített szolgálata következtében 29 évesen elhunyt, adta hírül az Est 1915. február 28-i száma.

Puskás Ferenc zentai állatorvos, tar-

talékos hadnagy hősi halált halt, írta a Tolnai Világlapja 1915. március 18-án.

Nevek, arcok, katonahősök. Hogyan gondolkodik, mit érez egy mai tizenéves, ha találkozik katonahőseink emlékével, arcával? Lehetnek lehangoló példáink is, de vannak biztató élményeink is. Befejezésül a magam friss élményeiből idézem azt, ami közös erőforrásunk lehet.

Az elmúlt évben Kimegyek a doberdói harctérre címmel Kárpát-medencei történelmi vetélkedőt szerveztünk a Lakiteleki Népfőiskolán. A győztes csapatokat, több mint 40 diákos háromnapos kirándulás, de inkább zarándokút keretében elvittem a doberdói harctérre.

Jártuk a lövészárkokat, a lövészárkokat, a bunkereket. Az egyik félelmetes műzeumban az elesett magyar katonahősök tablóképe előtt egy 17 éves diák, a budai Szent Imre Gimnáziumból, így szólt: „eleinte kerültem a katonák tekintetét. Ugyan nem féltem tőlük, de valami nehezen magyarázható szégyenérzet is volt bennem, ha könyvekben, újságokban, a televízióban a hősi halott katonák arcát láttam. Nem tudom, hogy miért, de most már bele tudok nézni a szemükbe. Mintha bárátkoznék velük, mintha közeli vagy

Az 1944-ben nyugatra telepített Egyetemi Tanzászlóalj és a M. Kir. I. Önálló Egyetemi Rohamsászlóalj tagjaként Budán harcoló és vérző állatorvostan hallgatók, valamint az I. világháborúban elesett állatorvosok és állatorvostan hallgatók emléktábláinál

távoli ismerősök lennének. Mintha ők is elfogadnának. Minél többet tudok a háborúról, annál rokonszenvesebbek, annál jobban tudom állni a nézésüket. Talán azért, mert a hazáért föladozott életükben az én életem, az én lehetőségem is ott van.”

Igen, tisztelt Emlékezők és Emlékeztetők! A tizenéves gimnazista lírai vallomása a hősök napja lényegét fogalmazta meg: katonahőseink értünk is feláldozták életüket. Jövőnkre is gondolunk, ha reájuk emlékezünk.

Az ÁTE Baráti Körének találkozója

Az Állatorvostudományi Egyetem Baráti Köre a Hősök Napja ünnepséget követően tartotta soron következő találkozóját.

Az eseményen adta át a Tatay

Zoltán Emlékérmeket dr. Varga István professor emeritus dr. Somogyi Árpádnak, az MTA külső tagjának.

A következőkben dr. Pécsi Tamás Minden napok (versek és meditá-

ciók) és dr. Molnár Rezső Hiénák kora című prózakötetét mutatták be együtt a szerzők. Közreműködött dr. Merész Lajos.

Balázs Gusztáv felvételei

Terítéken a vadegészségügy

Negyedik alkalommal rendezték meg A hazai vadegészségügy és vadgazdálkodás aktuális kérdései című konferenciát április 5-én. Az Állatorvostudományi Egyetemen mintegy 400 érdeklődő részvételével tartott rendezvényen ezúttal is a szakterület legkiválóbb szakemberei

ismertették a legfrissebb és legfontosabb témákat.

A vadegészségügy és vadgazdálkodás aktuális kérdéseinek megbeszélése a szakma széles körének közös érdeke. A konferencia minden évben lehetőséget ad az állatorvosoknak, a vadászoknak és a vadgazdálkodási szakembereknek a személyes találkozásra, a tapasztalatcserére, ezáltal a még hatékonyabb együttműködésre.

Dr. Sótónyi Péter rektor 90. születésnapja alkalmából köszöntötte a konferencia díszvendégét, dr. Mess Béla professzort.

A konferencián meghívott előadóként jelen volt dr. Suba Imre, a Szlovák Vadászkamara és Vadászszövetség igazgatója, aki a nagyragadozók szlovákiai helyzetéről tartott előadást. Az téma aktualitását az adta, hogy Magyarországon is egyre gyakrabban találkozhatunk medvékkel és farkasokkal.

Ezt követően állategészségügyi és járványügyi információkról, valamint többek között a lakott területen megjelenő, vadon élő állatokhoz kapcsolódó problémákról és a vad- és gépjármű ütközések szakmai értékeléséről is szó esett.

XXXIII. OTDK: hat első hely

A márciusban és áprilisban lebonyolított XXXIII. Országos Diákköri Konferencián az Állatorvostudományi Egyetem hallgatói kitudó eredményt értek el. A 48 résztvevő hallgatóból az agrár-, a biológia- és az orvostudományi szekciókban összesen 25 nyert díjat. Első és második helyezést 6-6, harmadik díjat 5, különdíjat 8 résztvevő hozhatott haza.

Első helyezést értek el:

Derbák Dávid (témavezető: Dr. Hornung Erzsébet, Csonka Diána)

Drexler Tamás (témavezető: Dr. Kosztolányi András, Dr. Hetey Csaba, Ujszegi János)

Horváth Krisztina (témavezető: Dr. Kovács Krisztina, Winkler Zsuzsanna, Csonka Diána)

Kásler Andrea (témavezető: Tóth Zsolt, Dr. Hornung Erzsébet)

Kovács Dóra (témavezető: Dr. Farkas Orsolya)

Szombath Gergely (témavezető: Dr. Pásztiné Gere Erzsébet)

Kisállatgyógyász, sertés-egészségügyi és ló-egészségügyi szakállatorvosi diplomákat adott át dr. Sótónyi Péter rektor az egyetem aulájában március 18-án. Az ünnepélyes eseményen dr. Szakály Zoltán egyetemi tanár, a Debreceni Egyetem dékánhelyettese „Együnk egészségünkre! Már a mangalica is funkcionális élelmiszer?” címmel tartott díszelőadást. Jobb oldali képünkön dr. Talabosné dr. Barczy Mária veszi át szakállatorvosi oklevelét.

Doktorrá avatási ünnepség

Az önállóság a legfontosabb eredmény

Különleges évfolyam doktorrá avatási ünnepségét tartották február 24-én az Állatorvostudományi Egyetemen. A 76 magyar és 73 angol nyelven tanult hallgató a Szent István Egyetem polgáraként kezdte tanulmányait, de 17 év óta először kapta meg az újra önállóvá vált szakegyetemtől a diplomáját.

Nagy István, a Földművelésügyi Minisztérium parlamenti államtitkára köszöntőjében leszögezte, az agrárium és az állatorvostudomány kéz a kézben jár, csak együttműködésükkel teljesíthetők a mezőgazdasági termelés céljai.

A felavatásra váró végzett szakemberekről Sótornyai Péter rektor elmondta, hogy a záróvizsga bizonyossága szerint egytől-egyig kiválóan felkészültek, előadásaik magas színvonalúak, rendezettek, vita- és válaszkészségük mintaszerű volt, magasra tették a mércét mind az előadás módjában, mind a fogalmazásban. Jövőképeket rendkívüli tudatosság jellemzi, a legtöbb jelölt az állatorvosi szakma iránt érzett hivatástudattal és elkötelezettséggel készült választott életpályájára, imponáló érettséggel és határozottsággal fogalmazták meg terveiket. Külön öröm, hogy többen használat- vagy vegyes-praxisban kívánnak elhelyezkedni, bízva a hazai állatlétszám emelkedésében.

Gönczi Gábor, a Magyar Állatorvosi Kamara (MÁK) elnöke köszöntőjében az elmúlt évek legfontosabb eredményének nevezte az állatorvos-társadalom szempontjából az egyetem önállóvá válását.

Jakab István, az Országgyűlés alelnöke, a Magosz elnöke arról szólt, hogy az állatorvosok egy életre vállaltak szolgálatot, minden poszton fontos a munkájuk, ami végső soron az egészséges ételmiszer garantálja a társadalom számára.

Nagy tetszést arattak az ünnepségen a végzősök nevében búcsúzó Kerék-

gyártó Bence állatorvos következő gondolatai:

– Eljött az a nap, amire régóta vártunk. Állatorvosok lettünk. Ott lesz a nevünk előtt a dr., de nem doktorok leszünk, hanem orvosok, gyógyítók, enyhítünk az állatok szenvedésén. A közeljövőben hőskévé fogtok válni. Hősök lesztek a kislány szemében, akinek egészségesen visszaadjátok a kutyáját, cicáját. Hősök lesztek a gazda szemében, akinek megmentitek a borját úgy, hogy a tehén is megmaradjon. És noha névtelenül, de hőskévé lesztek mindenki szemében mert vigyáztok arra, hogy csak egészséges ételmiszer kerüljön a polcokra. Ott leszünk a vasvillától az ezüst villáig.

Az eseményen adta át Solti Péter miniszteri biztos az egyetem konzisztóriumába tagként delegált Ádám János, a Bonafarm Csoport vezérigazgatója, Móró Attila, az Alpha Befektetési Holding Zrt. elnöke és Szabó Levente, a KITE Zrt. vezérigazgatója megbízólevelét.

A szenátus az egyetem Életfa Díj kitüntetését adományozta Tuboly Sándor professzornak az állatorvosi mikrobiológia, immunológia és járványtan területén végzett több évtizedes kiemelkedő oktató- és kutatómunkájának elismeréseként.

Az intézmény önállósodásának elősegítéséért végzett munkájáért az Állatorvostudományi Egyetem Díszpolgára címben részesült Gyuricza Csaba, a Nemzeti Agrárkutatási és Innovációs Központ főigazgatója és Lévai András, a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap kiemelt szerkesztője.

A Szenátus első alkalommal Varga József igazgatónak, a Tolnagro cégcsoport tulajdonosának adományozta az ÁTE érdekében végzett el-

kötelezett tevékenysége elismeréséért, az Egyetemi Equus Klub teljes rekonstrukciójáért a Pro Universitate Mecenatúra kitüntetését.

Marek József Emlékéremmel tüntették ki Gálfi Péter tudományos rektorhelyettest, aki kutatómunkájában jelenleg bélhámsejteken a probiotikumok oxidatív stresszre gyakorolt hatását vizsgálja; oktatási tevékenysége a gyógyszerteranra és a toxikológiára irányul.

Az ÁTE Professor Emeritusa lett Solti László akadémikus, a Szülészeti és Szaporodásbiológiai Tanszék és Klinikai ny. egyetemi tanára és Vetter János professzor, a Növényteni Tanszék ny. egyetemi tanára.

A szenátus Pro Universitate Arany Éremet adományozott Ózsvári László egyetemi docensnek, az európai akkreditáció sikere érdekében végzett áldozatos munkájáért, valamint az ÁTE önállóvá válásában kifejtett tevékenységéért, Kiss László igazgatónak a gazdasági igazgatóként és kollégiumigazgatóként végzett két évtizedes kimagasló munkájáért.

Pro Universitate Juventutis érem kitüntetésben részesült Erdélyi Jázmin Luca HÖK elnök az önálló egyetemi hallgatói önkormányzat megszervezésében végzett kimagasló munkájáért.

Az ÁTE Kiváló Sportolója lett Szücs Gabriella 2. éves állatorvostan hallgató a vízilabdában, Baji Balázs végzett állatorvos az atlétikában elért kimagasló sporteredményei elismeréséért.

A MÁK elnöke a doktorrá avatási ünnepségen adta át a 2017. év Állatorvosa Díjat Simanovszky Zoltánnak, aki különlegesen szellemes és egyúttal szakszerű ismertető rajzfilmjeivel számos állatbetegséget ismertetett meg a nagyközönséggel.

A kamara a Mócsy Emlékéremet a Pest megyei szervezetét 2004-2016 között vezető Kárpáti Lászlónak és a 2004-ben nyugdíjba vonult Bertóti Bélának adományozta.

Farewell to the University

*No one is required to be great;
it is a real achievement if one can be human.*

(Albert Camus)

As the Earth is round, you can feel like being in the centre of the world, no matter where you are.

I thought of this on the 20th of May, accompanying the graduating students on their final ceremonial walk around the University Campus. The students visited the legendary lecture halls one by one, each representing a key field of science in the course of their studies, and they relived the memories of the first lessons in each. Senior and younger lecturers addressed them. Funny and heart-warming stories and anecdotes were retold. The blackboards were decorated with wonderful drawings or with moving quotations. The Hungarian and foreign students said goodbye to each other, as well. Never delay reading a scientific article, do not leave it until tomorrow. Apply to a conference as soon as you are notified of it; you might not be in the mood or have the time for it later on. Even later, you may lack both. Also, don't wait a week or a month calling your friends, don't get separated from each other, stay in daily touch. These were some words of advice the graduates were equipped with.

Lecturers take advantage of this ceremony to strengthen future professional relations, to increase attachment to the Alma Mater. They wish to tighten bonds with future practitioners with the professional community of veterinarians and biologists; by means of postgraduate courses, among others. Decades of experience have proved that, as opposed to vows at secondary school farewell ceremonies, graduates find it worthwhile and often even necessary to keep visiting their former universities, especially the University of Veterinary Medicine.

Traditions are the pillars of tomorrow. Such spiritual columns are the lecture halls, where knowledge is born. And yes, it is important that these halls bear the names of our respected predecessors, such as László Urbányi (chemistry), Ágoston Zimmermann (anatomy), Gyula Magyar-Kossa (pharmacology) and József Marek (internal medicine). It was with pleasure that I noted that this principle had affected the graduating students. In the anatomy lecture hall it was greeted with enthusiasm when a Hungarian student finished a speech in the following way, "Finally, let me quote someone without whom no ceremonial speech would be complete: Vilmos Zlamál".

If there was anyone whose eyes or glasses were not misty by the end of the ceremony from the countless memories, they could witness another beautiful moment. The Rector of the University, Dr Péter Sótónyi gave the bouquet of flowers, which he had received from the students in the main hall and held in his arms throughout the ceremony, to Tímea Horváthné Csapó, head of the Students' Secretariat, which was greeted with great applause by the graduates.

I hope you will remember fondly those years when the centre of the world for you was in Budapest, in the block bounded by special latitudes – shown on the maps as streets – marked by the names of Ferenc Hutrya and József Marek, forming a precious microworld.

Gusztáv Balázs

Final Walk

Maintaining the tradition, the graduating students of the University of Veterinary Medicine went for a final ceremonial walk of the campus together with their professors on the 20th of May. The ceremony started in the main hall, and continued with visiting the lecture halls. The citizens of the University recalled the memories of the past years together. The professors supplied with advice the veterinarians and biologists who are soon to start their careers. The fresh graduates gave thanks for the knowledge passed on to them in speeches both in Hungarian and in English. In the following, Dr László Ózsvári's address is published.

Dear graduate students, families, friends, and colleagues!

I am honored and pleased to be able to welcome you all to today's ceremony. We are all here to bid farewell to the latest generation of young veterinarians who are leaving the University to become real practicing professionals in their countries. We all have been going through a difficult but progressive period. As you probably know our longstanding institution has regained its independence during your studies, and has also regained its worthy place among the best veterinary universities in Europe.

Dear graduate students!

I and my fellow colleagues wish to thank you for the enthusiasm you have demonstrated towards your studies, in your relationship with the professors, teachers and even among yourselves. Of course, none of us could be enthusiastic all the time, especially when it comes to difficult examinations, overtaken nights, temporary failures. But today we are celebrating your proven ability to

overcome these difficulties. Never ever forget the taste of the defeated obstacles! What you have learnt here in Budapest about facing the problems, fighting them and winning, will support you for a lifetime.

But what are these lessons exactly?

First of all, you have learnt how to let go of excuses. Excuses are undoubtedly one of the worst enemies of your success. When it comes to excuses, people can be really creative. Some spend half of their lives telling what they are going to do, and the other half explaining why they didn't do it. When you use excuses, you give up your power to change, excuses are a waste of energy. I would like to congratulate you all, because you were strong enough not to use excuses, that is how you managed to be here with us today, knocking on the door to a new professional, adult life.

I know you have been preparing for years to reach your goals, and now you are just a few steps away from being a veterinarian. Still, at this point you can just imagine, you can not know exactly how your life will be, how a typical day will look like in your veterinary career. Will it be glamorous, will it be inspiring, or hard, sometimes too hard? Will there be any normal days? These are natural concerns. The situation is, that there are no two identical stories, and we can not see the future. But let

me raise your attention to the most important aspect. 'Problems' or 'challenges', which do you like to have? Because 'problems' and 'challenges' differ in fundamental ways. Problems take the mind into the past and the future, causing stress and fear. Problems, just like excuses, steal your personal power.

Viewing something as a challenge gives you the ability to pull your energy back. By shifting your wording from 'problem' to 'challenge,' any situation can be repurposed, you can see it in an entirely new light. That is my advice to you. A passionate veterinarian's life often recalls a roller coaster – but if you are wise enough to find more beauty and challenges in it, than problems, you are already a real winner.

And if you are in a bad mood in which you can not find the beauty or the challenges, try to manage your conflicts with humor, try to see the funny side of the world, because humor makes everything so much easier. For example if you will have some problems in the context of your veterinary praxis, remember what Murphy said about the natural sciences:

If it is green or it wiggles – it is Biology.

If it stinks – it is Chemistry.

If it doesn't work – it is Physics.

If you can't understand it – it is Mathematics.

If it is pointless – it is Economics or Psychology.

If all these together – it is undoubtedly Medicine.'

Dear prospective Colleagues!

On behalf of the University, I bid you farewell and wish you best of luck in your days ahead.

Thank you very much for your attention.

Cutting-edge Knowledge is Marketable

Interview with Professor Róbert Farkas

Professor Róbert Farkas, DSc, started preparing histological sections at the Department of Anatomy and Histology when he was only a third grade student of Táncsics Secondary School in Buda, as he recalls in the June issue of UNIVET Magazine. As a student of the University of Veterinary Medicine, he started immunological research at the Helminthological Laboratory, which was still functioning at the

time. After graduation, he gained practical experience at the State Farm of Komárom and the Corporation of Collective Farms for Industrial Pig Breeding. During his compulsory military service he was able to work at the Helminthological Laboratory again.

He has been employed by the University since the 1st of February 1982. At the Department of Parasitology and Zoology he was assigned the task of researching and lecturing on ectoparasites. He gained a scholarship to Denmark, where he examined the effects of materials regulating the growth of insects. He defended his candidate's dissertation in 1992. With a grant from the British Council, he participated in a course in England. This is where he met *Martin Hall* of the Natural History Museum of London, with whom he researched infection of live animals by fly larvae in Hungary, Crete and Northern Morocco. He submitted his doctoral dissertation on this topic, and was awarded the title of Doctor of the Hungarian Academy of Sciences in 2013.

He became the Head of the Department in 2001, holding this position until July of this year, and for another year as a curator. He was the vice dean for study affairs of the Faculty of Veterinary Medicine of Szent István University for an academic year from 2012 on. From the summer of 2016 till the end of that year he was the first vice rector for study affairs of the university after it had gained its independence again. At present he is heading the Aladár Aujeszky Doctoral Program of Theoretical Veterinary Sciences.

With several other veterinarians, he opened the first private veterinary clinic in South Pest in 1989. Later on, he had a private veterinary practice in his home for several years.

His wife is also a veterinarian, while his son is preparing for a career in law. Among Professor Farkas's fields of interest are Tibetan Buddhism, the history of fine arts and Egyptology. He enjoys travelling, riding a bicycle as well as swimming.

From Taming Animals to Healing Animals

Interview with Istvan Fodor

István Fodor, President of the University of Veterinary Science PhD Student Union, is employed at the Department of Veterinary Forensics, Law and Economics. He comes from Tiszalúc, a village of 5500 inhabitants in Borsod county, he said to UNIVET's present issue. At his parents' house they kept various species of animals and he spent a lot of his time in the poultry yard. He believes that a veterinarian is the protector of animals.

The area of his PhD research is the efficiency and the economic aspects of reproductive management in dairy cattle. He finds reproduction interesting because apart from being quite complicated, it deals with something wonderful: the beginning of a new life. His aim is to achieve outstanding results in this very special area.

He started his research by travelling throughout the country. He spent half a year

driving thousands of miles in order to visit numerous cow farms and talk to farm leaders and veterinarians. Since then, he has spent one and a half years analysing the data collected on his field trips.

He became actively involved in public life at the university's student hostel. He organised community events as a member of the Student Committee of the hostel for three years, for two years he acted as President of the Committee. After graduation he was delegated to represent the Faculty of Veterinary Science in the PhD Student Union of Szent István University. When the faculty became independent, he organised the corresponding Union of the University of Veterinary Science.

He loves nature and he often takes trips in the wilderness. On Wednesday evenings he goes to pub quizzes with his friends, they do 12 rounds each semester testing their general knowledge and logical thinking. Dancing and boxing are also among his leisure activities.

In ten years from now he sees himself as a father of two or three children and a PhD holder. By that time, he wants to achieve scientific results recognised not only in Hungary but internationally, as well.

International Day

The International Day is a prominent action of the Equus Days event series. A lot of foreign as well as Hungarian students consider this day as one of the most memorable program organized by the university. Some say that this is the best day of the academic calendar.

The International Day started to grow from a not very significant event. Some international students wanted to show their traditional clothing, food, and drinks in the framework of the Students (called Equus) Days. For the first time only three tables were organized calling a little interest of other students. Later on, students from increasing number of countries wanted to show their own culture. Tables were organized in the university-park and the number of students interested increased in an unexpected way. Finally students occupy every inch of the entire park of our campus. After all, it turned to be the biggest, massively crowded event of the university.

Overall, we have the largest colony of students from Germany. They bring the traditional German atmosphere with authentic "Wurst" and beer. The Irish is the second largest community. They play an important role in setting the mood of the event. This is partly due to the fact that their national holiday, the St. Patrick's Day is only a little ahead of our university event and they usually show up in green hats and clothing. They do not only show their Irish food and drinks but also sing and dance. They find the most amusing community games, such as shoe throwing or the so-called beer-bong, when gravity pressure pushes half a liter of beer through a pipe into

the brave candidate. Scandinavian students' national costume is very distinctive and beautiful. At their table students can learn the taste of the special sweet-brown cheese. Other countries represented in the Hungarian vet education have significantly less students than the above listed countries, still they surprise us with their delicious food: we have special deserts from Malta, snails from France, skewer meat from Cyprus, Mauritian miracles and many other interesting things.

Beyond that not only the individual countries have their own table. This year there was a separate table for the International Veterinary Students' Association (IVSA) student organization, the Department of Education, animal protectors, and there was an EU table present, as well.

Organizing a Hungarian tent must also be mentioned. Hungarian students are also very excited to show their roots. They wanted to achieve both quality and quantity requirements: not only the taste of the food is important but also is the amount, which might diminish the drowsiness effect of the large amount of alcohol present there. There was a year when endless amount of trout was baked, in another year they prepared much of goulash soup, this year the

Hungarian pastry, the "langos" was prepared by students in industrial quantities.

The event is very beneficial. The students are mixed up, they talk to people with whom they would otherwise not get in closer contact. New friendships are made, the event broadens students' cultural and culinary visions. The International Day is a good-quality entertainment for young university people, where teachers also like to visit.

In the afternoon, the election of international students' *Bos Major* begins. Each class delegates a candidate, while Erasmus students have a separate one. The classes also perform a show in which they promote their own candidates. On top of everything competition tasks are organized, so that points can also be earned. This time, for example, students had to spin around five times before they had to run with a tray of filled water cups. Of course, they were walking in a spiral raft and spilled everyone with water near them. After the election, of course it was a huge celebration. .

Of course the organization is excellent too. The next morning the park did not show the effects of the previous day. This year's Equus Days have also been a success.

Text and photos by Dr. Tibor Bartha

English summary

2017 II.

27

MAGYAR VESZTA